

Žrebček a 3 uhlíky

(rozprávka)

Kde bolo tam bolo, bolo raz jedno kráľovstvo s veľkými konskými stajňami, kde bolo 99 čistokrvných kobýl, ktoré boli vypasené a nádherné. Ale nachádzal sa tam aj jeden vychudnutý žrebček, na ktorého všetci zabudli a nikto sa o neho nestaral.

Raz si ale najali nového milého stajníka. Rozkázali mu, aby sa staral o všetkých 99 kobýl. No ten sa zadivil a spýtal sa:

„A prečo nie o rovno 100 koní?“

Majiteľ koní sa však otočil a bez odpovede odišiel.

Prešiel rok a mladý stajník obstarával všetkých 99 kobýl. No raz zbadal box, ktorý tam nikdy predtým nevidel. Zvedavý stajník nazrel dnu a zbadal tam vychudnutého žrebčeka na kosť.

Vylakaný stajník žrebčeka pohladil po čele a pošepkal, že mu donesie sena a vody. No žrebček mu povedal:

„Nechcem seno, nechcem vodu.“ Stajník sa prekvapene pozrel a žrebček pokračoval: „Počúvni ma a dones mi 3 horľavé uhlíky.“

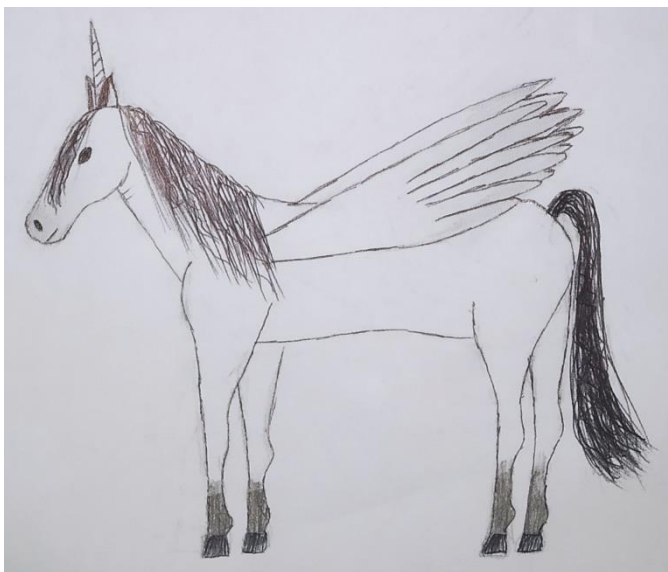
Nuž stajník žrebčekovi doniesol to, o čo si žiadal. Žrebček zjedol tri uhlíky a riekol: „Za to, že si mi pomohol, zajtra ráno príď a ja ti splním 3 želania.“

Ráno stajník v boxe nenašiel chudého žrebčeka, ale nádherného pegasa, ktorý mu môže splniť 3 želania.

Stajník bol skromný a nežiadal si bohatstvo, ale...

„Milý pegas, moje prvé želanie je mať krásny domček. Moje druhé želanie je mať veľkú lúku a moje tretie želanie je mať na lúke koníka, ktorého budem mať zo srdca rád a starať sa o neho ako najlepšie viem.“

Pegas splnil všetky želania, potom poďakoval a rozplúčil sa a odletel. Mladému stajníkovi sa darilo, pretože mal svojho koníka a koník mal stajníka. A takto si žili, až kým nepomreli...

Napísala a nakreslila: Bianka Pobjecká